

אם בישראל

דברי חיזוק לאם היהודייה

קדושת הבית - ב

בדרך של אמהות האומה

תפקידה של האם הוא לשמור על הבית. כך גם מוצאים אנו אצל אמותינו הקדושות. בתורה לא מצינו סיפורים רבים על מעשיהן של האמהות הקדושות. מעשה אחד מצינו על שרה אמנו: היא 'זרקה' מביתה את ישמעאל. על רבקה מסופר שדאגה שיעקב הוא זה שיקבל את הברכות ולא עשיו, ועל רחל ולאח מסופר כיצד הן העדיפו לעזוב את לבן אביהן לחלוטין ולהתדבק בקדושתו של בית יצחק. כך נראית דמותן של האמהות הקדושות: כל העת הן עסוקות בשמירה על טהרת הבית. לכן בית המקדש היה מעין ביתה של שרה אמנו.

(הרב פינקוס / אוהל מרים)

כאשר שואל המלאך "איה שרה אשתך", ענה לו אברהם: "הנה באוהל". בתשובה זו באו לידי ביטוי תפקידה ומחותה של האישה הישראלית. "באוהל" – כל מחשבותיה ומעייניה צריכים להיות מוקדשים רק בשביל ביתה ובתוך ביתה, שיהיה בית יהודי אמיתי. לחנך בו את הבנים והבנות ברוח התורה והמסורה, להכניס בו אורחים בכבוד, לשמור בו על השולחן היהודי הטהור ולהשכין קדושה ורוח ישראלית מקורית בכל פינותיו.

הברכה הייתה שרויה בעיסתה של שרה. אור אמונתה הקרין דרך כל סדק באוהלה, והשכינה הקדושה הייתה שומרת וחופפת על אוהל זה. הודות להתנהגות נאצלה ונשגבה זו זכתה להיות אם העם היהודי.

(שרה שניר / אם בישראל)

לאחר שנפטרה האם הגדולה, שרה אמנו, נשא יצחק לו לאישה את רבקה, כדי שתשלים את מקומה החסר של אמו המרוממת. רבקה הצעירה ויתרה על תיקון הבית על ידי קישוטים חדשים ושיפור נהדר ומרהיב עין. כוונתה ושאפתה הייתה אך **להחזיר ליושנה את עטרת היופי שבימי שרה**. לבעלה החזירה את ביתו שמלפנים, את הבית שהגה אליו כל כך חיבה ושהוקם בשעתו על ידי אימו ברוח קודשה שניחנה ממרומים. בבית הזה מצא נוחם ושלומים לכאבו על מות אם יחידת סגולה זו אשר בשם שרה נקראה ונבחרה להיות אם האומה הישראלית.

(הרב יחיאל יעקב וינברג / לפרקים)

הבית היהודי - בית מקדש

יעקב אבינו היה הראשון אשר קודם כל הגשים את הרעיון, כי **כל בית חייב להיות בית אלוקים**. נח, בהניחו את היסוד להיסטוריה האנושית, ראה כי על ידי תרבות יפת יבנו להם בני האדם חיים יפים, ואילו שם ראה כי החיים יהיו יפים על ידי הקמת בתים שהשכינה תשכון בהם, והראשון אשר הגשים זאת בחייו, היה יעקב אבינו.

בדרכו להקים את ביתו הוא חולם חלום, "והנה **סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה**". כאשר הוא מקיץ משנתו, הרי קריאתו הראשונה היא: "אכן, יש אלוקים במקום הזה, ואנכי לא ידעתי", **פה, על הארץ, בחיי האדם, שרויה השכינה**.

ברור לנו אפוא, כי כל תכליתו של האדם מישראל היא, **להקים בית יהודי אשר בו תהיה השכינה שרויה, אשר כל אוירתו תהיה אפופה ברוח אלוקים, בלהט האמונה הישראלית**.

הה, מי יתן ודורנו הצעיר יבין היטב את הדברים הללו!

(שרה שניר / אם בישראל)

הבית היהודי הוא **בית המקדש**, מקום של קדושה ושל פרטיות עם השי"ת.

בבית זה צריכים לגדול בנים יהודיים אמיתיים. **כל ילד צריך לקבל שייכות אישית עם השי"ת**.

לא צריך את כל התרבות של הגויים. החיים מתוקים גם בלעדיהם. קמים בבוקר, מתפללים, מחייכים לילדים, אוכלים ארוחת בוקר והולכים ללימוד או לעבודה. לשם מה צריך לדעת מה אמר נשיא מדינה פלונית או מה קורה בבית הלבן. וכי יצא לנו מכך משהו?!

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - ויקרא)

מספרים על ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, שכאשר עמד לפני דלת ביתו, סידר את שערות זקנו ורק אחר כך נכנס. את מעשהו זה הסביר לתלמידו שהתפלל על הנהגתו, ואמר: "הרי ביתי – בית מקדש הוא, ולפרועי ראש אסור להיכנס לבית המקדש. לכן לפני שאני נכנס, אני מסדר את השערות..."

ביתי – בית מקדש הוא!

אם היינו מציבים את הכלל הזה בראש סדר היום שלנו, הרי היינו נראים אחרת לגמרי! **בבית המקדש אי אפשר לעשות כל מה שרוצים!** הרגשה כזו צריכה ללוות כל יהודי בהיכנסו למעונו.

(הרב זילברשטיין / ברכי נפשי)

שמירת קדושת הבית

הנה נשאל אדם: יש לך רדיו בבית? יאמר: כן. מדוע? רק כדי לשמוע חדשות. נוסף ונשאל אותו: אתה הולך לבית מדרש? כן. האם גם לשם אתה מביא איתך רדיו? לא. למה, שיהיה גם שם רק לשמיעת חדשות?...

התירוץ הוא: **בית מדרש הוא כמו בית מקדש, חדר ייחוד, בו נמצאים רק השי"ת והיהודי. שם לא דורכים אנשים זרים, לא לטוב ולא למוטב**.

והנה בית מקדש עניינו השראת השכינה, וגם **הבית היהודי הוא מקום לשכינה ולקדושה**. בבית היהודי יש להורים שליטה על הנעשה בבית, וממילא דואגים שלא ייכנסו לשם גויים, שהתרבות הגויית לא תחדור פנימה. **בבית זה חיים בפרטיות עם הקב"ה**.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - ויקרא)